

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-603/19-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članica vijeća te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Totalna televizija d.o.o., Zagreb, Buzinski prilaz 10, kojeg zastupa [redacted] odvjetnik iz odvjetničkog društva [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi regulatornog spora, na sjednici vijeća održanoj 16. srpnja 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-03/04, urbroj: 376-08-19-10 od 20. studenog 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačen je zahtjev tužitelja za pokretanje regulatornog spora protiv trgovačkog društva A1 Hrvatska d.o.o., Zagreb, Vrtni put 1 (dalje: A1), u svezi postupanja A1 kojim se ugrožava opstanak neposrednog tržišnog konkurenta.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je ovom Sudu podnio tužbu osporavajući zakonitost tog rješenja iz svih zakonom propisanih razloga, a posebno smatrajući da protivno zaključku tuženika postoje zakonske pretpostavke za pokretanje regulatornog spora. Nastavno u tužbi tužitelj iscrpno iznosi razloge na kojima temelji takvu tvrdnju i navodi kronologiju događaja, a posebno ukazuje na primjenu članka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/14. – dalje: ZEK), smatrajući da su ispunjeni svi propisani uvjeti za pokretanje i vođenje regulatornog spora.

Dalje u tužbi opisuje na koji način A1 onemogućuje tužitelja da obavlja svoje poslovanje. Posebno daje osvrt na način i okolnosti raskida ugovora o suradnji sklopljenog između tužitelja i A1, a opisuje i događaje koji su potom uslijedili, što je sve dovelo do spora između operatora.

Nadalje, tužitelj iscrpno opisuje tijek postupka koji je prethodio donošenju osporenog rješenja. Pri tome se posebno osvrće i na primjenu odredbi Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. – dalje: ZUP), a smatrajući da nema dvojbe da postoji spor između dva operatora elektroničkih komunikacijskih usluga koji je proizašao iz ugovora o međupovezivanju, a koji se odnosi na visinu naknade koju je tužitelj dužan nadoknaditi na

temelju ugovora, odnosno na postojanje prava na naplatu minimalnih mjesečnih garancija zaključuje da tuženik nije pravilno, odnosno nije uopće razmotrio postojanje zakonskih pretpostavki za pokretanje regulatornog spora.

Takvu interpretaciju tužitelj temelji na činjenici da je tuženik zakazao i proveo usmenu raspravu, a što prema mišljenju tužitelja može samo ukoliko prethodno utvrdi da postoje zakonske pretpostavke za pokretanje upravnog postupka, a da bi potom uporabom instrumenata koji mu stoje na raspolaganju, a propisanih ZUP-om utvrdio činjenično stanje bitno za rješavanje regulatornog spora.

Dodaje i razloge zbog kojih smatra da postupanje tuženika može posebno utjecati i na tijek, odnosno ishod pokrenutog parničnog postupka, a na koji način tuženik nedopušteno daje ocjenu činjenica koje mogu biti bitne jedino za ishod sudskog postupka.

Navodeći te i druge razloge zbog kojih smatra da je tuženikovo rješenje nezakonito, jer je doneseno protivno odredbama ZEK-a, tužitelj predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi tuženikovo rješenje od 20. studenog 2019., naloži tuženiku da u skladu sa obvezama iz članka 20. ZEK-a provede postupak rješavanja regulatornog spora i naloži tuženiku da nadoknadi troškove postupka u navedenom iznosu uz pripadajuću kamatu, odnosno donese odluku u skladu s navodima iz tužbe.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ponavljajući razloge već navedene u osporenom rješenju, iznosi navode i obrazlaže zbog čega je osporeno rješenje pravilno i zakonito.

Tuženik iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih je odbacio zahtjev tužitelja, uz prethodno utvrđenje da nisu ispunjene zakonske pretpostavke propisane za pokretanje regulatornog spora. Dodaje i druge razloge zbog kojih je zaključio da ugovorena usluga ugovorom o poslovnoj suradnji sklopljenom između tužitelja i A1 nije usluga koja je uređena ZEK-om, odnosno nije usluga koju bi A1 bio dužan u obvezi pružiti tužitelju ili bilo kojoj drugoj osobi na temelju ZEK-a ili drugog pozitivnog propisa.

Dalje u odgovoru na tužbu tuženik ističe i druge razloge zbog kojih tužbene navode smatra u cijelosti neosnovanima, a osporeno rješenje utemeljeno na zakonu, zbog čega predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) odgovor tuženika je dostavljen na znanje tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da time što je tuženik odbacio zahtjev tužitelja za pokretanje regulatornog spora, nije povrijedio zakon na štetu tužitelja. Pri tome je za svoju odluku dao valjane, iscrpno obrazložene razloge, utemeljene na podacima spisa predmeta i na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Prilikom donošenja odluke ovaj Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporenog rješenja, kao i očitovanja stranaka koje su sudjelovale u upravno-sudskom postupku te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženik zaprimio 27. srpnja 2019. zahtjev tužitelja za pokretanje regulatornog spora protiv trgovačkog društva A1, u svezi postupanja A1 kojim se ugrožava opstanak neposrednog tržišnog konkurenta.

Iz sadržaja zahtjeva proizlazi da tužitelj traži donošenje odluke na temelju članka 20. ZEK-a, kojom će se onemogućiti A1 da donošenjem prethodne mjere predložene u

parničnom postupku blokira imovinu tužitelja i time onemogućuje svakodnevno poslovanje tužitelja. Dalje se u zahtjevu navodi da je 16. prosinca 2015. s trgovačkim društvom Metronet telekomunikacija d.d., Zagreb, (dalje: Metronet) tužitelj sklopio ugovor o poslovnoj suradnji (dalje: Ugovor), a premet Ugovora je najam hosting infrastrukture i to radi pružanja usluga Interneta i javne govorne usluge u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži korisnicima BSA pristupa.

Dalje u zahtjevu tužitelj navodi i opisuje okolnosti koje su dovele do raskida Ugovora. Dodaje da je nakon neuspješnog pokušaja mirnog rješavanja spora, a po preteku više od tri godine nakon sklapanja Ugovora, zaprimio račune za pružene usluge, pobliže navedene u zahtjevu. Dodaje i da je zbog potraživanja koja se odnose na te račune A1 pokrenuo postupak prisilne naplate, a iz kojeg razloga je pokrenut i parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu. Tužitelj navodi te obrazlaže i razloge zbog kojih je pokrenut parnični postupak, a opisuje i postupanje kojim A1, prije dovršenja parničnog postupka, dakle prije donošenja pravomoćne odluke u sudskom postupku, pokušava blokirati imovinu tužitelja i time onemogućuje poslovanje tužitelja.

Dodaje da bi se, ukoliko se u sudskom postupku donesu predložene mjere, ugrozila tržišna pozicija tužitelja, a onemogućilo i izvršenje njegovih svakodневnih operativnih obveza, odnosno narušilo cjelokupno tržište elektroničkih komunikacija i konačno nanijela šteta interesima potrošača koji koriste usluge tužitelja.

U svrhu ocjene ima li osnove za pokretanje regulatornog spora primjenom odredbe članka 20. ZEK-a, tuženik je nespornim utvrdio da je sudski (parnični) postupak već bio u tijeku u trenutku podnošenja zahtjeva tužitelja, a da je predmet utvrđenja u parničnom postupku naplata potraživanja za pružene usluge najma infrastrukture i pomoćnih aplikacija te zahtjev za određivanje privremene mjere. Također, iz sadržaja podnesenog zahtjeva tužitelja proizlazi da se od tuženika traži donošenje odluke kojom bi se posredno utjecalo na ishod parničnog postupka.

S time u vezi je tuženik dalje zaključio, a na temelju sadržaja zahtjeva, kao i priložene dokumentacije da u predmetnom slučaju ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje regulatornog spora propisane odredbom članka 20. ZEK-a.

Tuženik je dao jasno i iscrpno obrazloženje na kojem je utemeljio takav zaključak, odnosno naveo je razloge zbog kojih je odbacio zahtjev tužitelja, pozivom na odredbu članka 41. stavka 2. ZUP-a. Tom zakonskom odredbom je propisano da kad službena osoba utvrdi da ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka, rješenjem će odbaciti zahtjev.

Slijedom navedenog je ovaj Sud ocijenio da je osporeno rješenje doneseno uz pravilnu primjenu mjerodavnog prava, a prigovore tužitelja istaknute u pravcu pogrešne primjene odredbi ZUP-a je ocijenio neosnovanim.

Naime, osporeno rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno odlučne razloge, odnosno odluku obrazložio u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a.

Tužitelj u tužbi u bitnom ponavlja prigovore koje je već isticao tijekom postupka koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, a koji nisu odlučni za ocjenu zakonitosti tog rješenja. Tužitelj iznosi razloge kojima na drugačiji način tumači primjenu odredbi ZUP-a, a uz to daje i svoju interpretaciju mjerodavnog materijalnog prava, što nije odlučno za donošenje drugačije odluke u ovoj stvari.

Ovaj Sud je odbio i zahtjev tužitelja za naknadu troška ovog upravnog spora, jer je tužitelj upravni spor izgubio u cijelosti. Kako je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen, to je odluka o trošku utemeljena na članku 79. stavku 4. ZUS-a.

Slijedom navedenog je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. ZUS-a, valjalo odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 16. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka, ovlašten službenik

Sanja Nemčić
Sanja Nemčić

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 15.09.2020. 08:34 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
UP/I-344-08/19-03/04	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-11	0	

d2548576